Anonimizált változat

C-583/22. PPU. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2022. szeptember 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesgerichtshof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. június 29.

Terhelt:

MV

BUNDESGERICHTSHOF

VÉGZÉS

[omissis]

Kelt:

2022. június 29.

az

MV (születési idő és hely: 1958. január 21., St. Chamond [Franciaország])

ellen szexuális erőszak minősített esete miatt

indított büntetőeljárásban

Az eljárás egyéb résztvevője

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof [omissis]

MUNKADOKUMENTUM

A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) első büntető tanácsa 2022. június 29-én a következőképpen határozott:

[omissis] Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikkének első bekezdése alapján előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 220., 32. o.) értelmezésére vonatkozóan a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé

1. A 2008/675/IB kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdésében előírt egyenlő bánásmód elvére tekintettel és a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikkének (5) bekezdésének fényében a Németországban és más uniós tagállamban hozott büntetőítéletek alapján kiszabott összbüntetéssel kapcsolatban fennálló helyzet esetén a belföldi bűncselekményért abban az esetben is kiszabható-e büntetés, ha a más uniós tagállamban kiszabott büntetés fiktív beszámítása azt eredményezné, hogy határozott ideig tartó szabadságvesztések esetében túllépnék az összbüntetés német jog alapján megengedett felső határát?

2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

   A más tagállamokban hozott büntetőítéleteket a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének második mondata szerint oly módon kell-e figyelembe venni, hogy a büntetés belföldi bűncselekmény esetében történő kiszabásakor konkrétan meg kell állapítani és indokolni kell az abból eredő hátrányt, hogy a halmazati büntetés kiszabás német jog szerinti elveinek megfelelő összbüntetésbe foglalás nem lehetséges?

[omissis] [a nemzeti eljárással kapcsolatos információk]

Indokolás:

1 A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) első büntető tanácsának a terhelt által a terheltet szexuális erőszak minősítette esete miatt hat év szabadságvesztésre ítélő Landgericht Freiburg im Breisgau (Freiburg im Breisgau-i regionális bíróság, Németország) ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelemről kell határoznia.

I.

2 1. A Landgericht (regionális bíróság) által megállapított következő tényállás szolgál az előzetes döntéshozatali eljárás alapjául:

3 a) 2003. október 10-én 00:30 körül a terhelt a Freiburg im Breisgau-i Egyetem (Németországi Szövetségi Köztársaság) területén késsel kényszerített egy 20 éves

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

egyetemi hallgatót, és őt gépjárművel félreeső erdős területre vitte. Ott, a gépjárműben az egyetemi hallgatóval akarata ellenére több órán keresztül análisan és vaginálisan közösült. 04:45 körül az egyetemi hallgatónak sikerült elmenekülnie.

4 b) A terhelt francia állampolgár; a Németországi Szövetségi Köztársaságban korábban nem ítélték el. A francia bűnügyi nyilvántartása szerint 25 bűncselekményt követett el. Az alábbiakban felsorolt öt büntetőítélet az eljárás tárgyát képező 2003. október 10-i bűncselekményt követően született. Ezek a büntetőítéletek a terhelt által Franciaországban 2002 augusztusa és 2003 szeptembere közötti időszakban elkövetett bűncselekményekre vonatkoznak.

5 A terheltet 2004. szeptember 30-án a Tribunal de grande instance Gueret (gueret-i általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) két év szabadságvesztésre ítélte.

6 A blois-i Cour d’assises du Loir-et-Cher (Loir-et-Cher megye esküdtbírósága, Franciaország) 2008. február 29-i ítéletével 15 év szabadságvesztést szabott ki a terheltre. A terhelttel szemben a nantes-i Cour d’assises de Loire-Atlantique (Loire-Atlantique megye esküdtbírósága, Franciaország) által 2008. május 16-án kiszabott hat év szabadságvesztéssel, valamint a grenoble-i Cour d’appel (fellebbviteli bíróság) által 2012. április 23-án kiszabott egy év hat hónap szabadságvesztéssel járó további büntetéseket beszámították ebbe a büntetésbe.

7 Legutóbb, 2013. január 24-én az angers-i Cour d’assises du Maine-et-Loire (Maine-et-Loire megye esküdtbírósága, Franciaország) további hét év szabadságvesztésre ítélte a terheltet.

8 c) 2003. október 20-án a terheltet francia elfogatóparancs alapján Hollandiában letartóztatták, és közel hét hónapos átadási letartóztatás után 2004. május 17-én átadták Franciaországnak. Franciaországban megszakítás nélkül 2021. július 23-ig volt fogva tartásban; a fent említett szabadságvesztés-büntetésekből 17 évet és kilenc hónapot hajtottak végre. Ezt követően a terheltet átadták a német hatóságoknak; az Amtsgericht Freiburg im Breisgau (Freiburg im Breisgau-i helyi bíróság, Németország) 2004. július 23-i elfogatóparancsa alapján 2021. július 23. óta előzetes letartóztatásban van a Németországi Szövetségi Köztársaságban.

9 2. A Landgericht Freiburg im Breisgau (Freiburg im Breisgau-i regionális bíróság) a büntetés kiszabása során önmagában a bűnösséggel arányos hét év büntetést vett alapul, és – mivel az 1.1.b) pontban említett francia büntetéseket utólag nem lehet összbüntetésbe foglalni – az ebből eredő hátrány semlegesítése érdekében egy évet levont. Ennek alapján a regionális bíróság az elbírálandó ügyben hat év szabadságvesztést szabott ki.

10 3. A terhelt felülvizsgálati kérelmével bűnössége megállapítását kifogásolja, és az anyagi jog megsértésére hivatkozik.

II

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

11 Az eljáró bírósági tanács a felülvizsgálati kérelem elbírálásához szükségesnek tartja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolását. Ezért azokat az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése alapján az Európai Unió Bírósága elé terjeszti előzetes döntéshozatalra.

12 1. A következő jogi keret bír jelentőséggel:

13 a) Az uniós jog

14 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tekintetében releváns uniós jogot a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikkének (1) és (5) bekezdése jelenti, amely kerethatározat meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján egy bizonyos személy elleni, a tagállamban indult büntetőeljárás során az ugyanezen személlyel szembeni eltérő cselekmények alapján hozott korábbi büntetőítéleteket figyelembe veszik (lásd a 2008/675/IB kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdését).

15 A kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az ugyanazon személy ellen más cselekmények miatt más tagállamban hozott büntetőítéleteket a korábbi nemzeti büntetőítéletekkel azonos mértékben vegyék figyelembe, és hogy azokhoz a korábbi nemzeti büntetőítéletekével megegyező hatály fűződjön, összhangban a nemzeti jogszabályokkal.

16 Amennyiben a bűncselekményt, amellyel kapcsolatban az új eljárás folyik, a korábbi büntetőítélet kiszabása vagy teljes végrehajtása előtt követték el, a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének első mondata szerint a kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdése nem járhat azzal, hogy a tagállamok kötelesek legyenek a büntetéskiszabásra vonatkozó nemzeti szabályaikat alkalmazni, ami azt eredményezné, hogy ezen szabályoknak a külföldi büntetőítéletekre való alkalmazása korlátozná a bírót a büntetéskiszabásban az új eljárás során; a tagállamoknak ugyanakkor biztosítaniuk kell, hogy bíróságaik ilyen esetekben egyébként figyelembe vehessék a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteket (a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének második mondata).

17 Meg kell erősíteni azt az elvet, amely szerint a tagállamok kötelesek a saját bíróságaik által, a nemzeti jogszabályokkal összhangban hozott büntetőítéletekkel azonos hatályt fűzni a más tagállamokban hozott büntetőítéletekhez, függetlenül attól, hogy a nemzeti jog azokat a hatályokat eljárásjogi, anyagi jogi, vagy ténykérdésnek tekinti-e; ennek során a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéletek figyelembevételére vonatkozó kötelezettség csak a korábbi nemzeti büntetőítéletek nemzeti jog szerinti figyelembevételének mértékéig él (a 2008/675/IB kerethatározat (5) preambulumbekezdése).

18 b) Nemzeti (német) jog

19 A több egyedi büntetés összbüntetésbe foglalására vonatkozó rendelkezéseket a német büntető törvénykönyv (a továbbiakban: StGB) 53–55. §-a tartalmazza.

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

20 Az StGB 53. §-ának (Bűnhalmazat) (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha egy személy több bűncselekményt követett el, amelyeket egyidejűleg bíráltak el, és ezáltal több szabadságvesztés-büntetést vagy több pénzbüntetést von maga után, akkor halmazati büntetést kell kiszabni.”

21 Az StGB 54. §-ának (Halmazati büntetés kiszabása) (1) és (2) bekezdése a következő rendelkezéseket foglalja magában:

„(1) Ha az egyedi büntetések egyike életfogytig tartó szabadságvesztés, akkor halmazati büntetésként életfogytig tartó szabadságvesztést kell kiszabni. Minden más esetben a halmazati büntetést a legsúlyosabb büntetés súlyosbításával, különböző típusú büntetések esetén pedig a jellegénél fogva legsúlyosabb büntetés súlyosbításával kell kiszabni. Ennek során az elkövető személyét és az egyes bűncselekményeket együttesen kell figyelembe venni.

(2) A halmazati büntetés nem érheti el az egyes büntetések együttes tartamát. Határozott ideig tartó szabadságvesztés esetén nem haladhatja meg a tizenöt évet, pénzbüntetés esetén pedig a hétszázhúsz napi tétel pénzbüntetést.”

22 Az StGB 55. §-ának (Összbüntetésbe foglalás) (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az 53. és 54. §-t akkor is alkalmazni kell, ha a jogerősen elítélt személyt - mielőtt a vele szemben kiszabott büntetést végrehajtották, az elévült vagy azt elengedték volna - olyan másik bűncselekmény miatt ítélik el, amelyet a korábbi büntetőítélet előtt követett el. Korábbi büntetőítéletnek minősül az azon korábbi eljárásban hozott ítélet, amelyben az alapul szolgáló ténymegállapításokat utoljára lehetett vizsgálni.”

23 2. A felülvizsgálati kérelemről való döntés az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolásától függ.

24 a) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről:

25 Az, hogy az eljárás tárgyát képező szexuális erőszak miatt Németországban – a Franciaországban kiszabott büntetések mellett – egyáltalán kiszabható-e a terhelttel szemben további végrehajtandó szabadságvesztés, a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a nemzeti és más tagállamokban hozott ítéletek egyenlő bánásmódjára vonatkozó követelménynek („megegyező hatály”) a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének első mondatával összefüggésben történő értelmezésétől függ.

26 aa) Az 1.1.b) pontban ismertetett franciaországi büntetőítéletekkel kiszabott büntetések esetén, ha a németországi büntetőítéletekhez hasonlóan kezelnék őket, főszabály szerint halmazati büntetést kellene kiszabni; egyidejűleg lehetett volna azokat elbírálni, mivel a jelen eljárás tárgyát képező szexuális erőszakot a

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

franciaországi büntetőítéletek előtt követték el. Ennek megfelelően a német büntetőjog alkalmazása esetén az StGB 55. §-ának (1) bekezdése alapján összbüntetést kellene kiszabni. Az StGB 55. §-ának (1) bekezdése alapján az ügy érdemében határozó bíróságnak az ítéletben összbüntetést kell kiszabnia, ha a jogerősen elítélt személyt a vele szemben kiszabott büntetés végrehajtása, elévülése vagy elengedése előtt olyan másik bűncselekmény miatt ítélik el, amely összbüntetésbe foglalható. Az ügy érdemében határozó bíróság köteles alkalmazni az StGB 55. §-át, ha a feltételek fennállnak (lásd csak: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2020. április 7-i végzés – 3 StR 630/19, 2. pont, ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0).

27 Ennek során a kiszabandó szabadságvesztés-összbüntetés időtartamának meghatározásakor azonban az StGB 54. §-a (2) bekezdésének második mondata alapján a 15 éves felső határt kellene figyelembe venni; ez azt jelenti, hogy bár az eljárás tárgyát képező szexuális erőszakért önálló büntetés szabható ki, végeredményben azonban ennek az önálló büntetésnek a beszámításakor az újonnan kiszabott összbüntetés 15 év maradna, és emiatt nem lenne lehetőség további végrehajtásra. A határozott ideig tartó szabadságvesztés-összbüntetés német jog által megengedett felső határát már a blois-i Cour d’assises du Loir-et-Cher (Loir-et-Cher megye esküdtbírósága) 2008. február 29-i, 15 év szabadságvesztést kiszabó büntetőítéletével elérték volna.

28 A külföldi büntetések összbüntetésbe foglalása azonban kizárt, mert a külföldi büntetőítélet jogerejébe és a külföldi állam végrehajtásra vonatkozó szuverenitásába az összbüntetéssel kapcsolatban történő beavatkozás miatt ez az összbüntetésbe foglalás nemzetközi jogi okokból megengedhetetlen (állandó ítélkezési gyakorlat; lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2018. július 4-i határozat – 1 StR 599/17, 5. pont, ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0 és 2020. április 23-i határozat – 1 StR 15/20, 13. pont, ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0).

29 bb) Tekintettel arra, hogy a nemzeti és a más tagállamban kiszabott büntetés nem foglalható összbüntetésbe, a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a valamely személy ellen folytatott új büntetőeljárásban a más cselekmények miatt más tagállamban hozott büntetőítéleteket egyrészt a nemzeti jog alapján hozott korábbi nemzeti büntetőítéletekkel azonos mértékben vegyék figyelembe, másrészt pedig hogy azokhoz az e jog alapján hozott korábbi nemzeti büntetőítéletekével megegyező tényleges vagy eljárási vagy anyagi jogi hatályt fűzzenek. Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint ez annak elkerülésére irányul, hogy az érintett személy kedvezőtlenebb bánásmódban részesüljön annál, mintha a szóban forgó korábbi büntetőítélet nemzeti ítélet lett volna (a Bíróság 2021. április 15-i ítélete – C-221/19, 49., 50., 57., 58. pont, ECLI:EU:C:2021:278; ebben az értelemben: a Bíróság 2017. szeptember 1-jei ítélete – C-171/16, 26. pont, ECLI:EU:C:2017:710; a Bíróság 2018. július 5-i ítélete – C-390/16, ECLI:EU:C:2018:532, 28. pont). A 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének első mondata szerint a kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdése

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

azonban nem járhat azzal, hogy a tagállamok kötelesek legyenek a büntetéskiszabásra vonatkozó [omissis] nemzeti szabályaikat alkalmazni, ami azt eredményezné, hogy ezen szabályoknak a külföldi büntetőítéletekre való alkalmazása korlátozná a bírót a büntetéskiszabásban az új eljárás során.

30 cc) Ennek megfelelően az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint a büntetés eljárás tárgyát képező bűncselekmény miatti kiszabása csak akkor lenne megengedhető, ha a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének első mondatát úgy kellene értelmezni, hogy a kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdésében szabályozott egyenlő bánásmód elve akkor (sem) jár joghatásokkal, ha a más tagállamban kiszabott büntetés fiktív beszámítása azt eredményezné, hogy túllépnék a 15 év (határozott ideig tartó) szabadságvesztés-összbüntetés StGB 54. §-a (2) bekezdésének második mondata szerint megengedett felső határát. Ez az értelmezés azonban nem kézenfekvő, mivel ellentétes a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (1) bekezdésének alapjával és a Bíróság korábban hivatkozott határozataival, amennyiben az e rendelkezésben szabályozott egyenlő bánásmód elvével ellentétben megengedett lenne az StGB 54. §-a (2) bekezdésének második mondatában szabályozott felső határ túllépése.

31 b) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésről:

32 Amennyiben a Bíróság az első kérdésre igenlő választ ad, a kérdést előterjesztő bírósági tanács relevánsnak tartja, hogy a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének második mondatában előírt más tagállamban kiszabott büntetést oly módon kell figyelembe venni, hogy az összbüntetésbe foglalás lehetőségének hiányából eredő hátrányt a belföldi bűncselekményre kiszabott büntetés időtartamának meghatározásakor konkrétan meg kell állapítani és meg kell indokolni.

33 aa) A 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének második mondata szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy bíróságaik a kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének első mondatában említett esetekben egyébként figyelembe vehessék a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteket. A 2008/675/IB kerethatározat német jogba történő átültetésekor a német jogalkotó szerint a kerethatározat 3. cikke tekintetében nincs szükség átültető intézkedésekre; ezt azzal indokolta, hogy az a megközelítés, hogy a korábbi külföldi büntetőítéletek ugyan formálisan (összbüntetésbe foglalás révén) nem vehetők figyelembe a büntetéskiszabás során, azonban az elítélt személyt emiatt lehetőleg nem érheti hátrány, megfelelt a Németországban a korábbi külföldi büntetőítéletek esetében is a méltánytalanság joggyakorlat által elfogadott kompenzálásának [omissis].

34 A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) e tekintetben hivatkozott korábbi ítélkezési gyakorlata szerint a hátrányt, amely abból adódik, hogy nem foglalhatók összbüntetésbe a más tagállamban hozott büntetőítéletek, a büntetéskiszabás keretében a méltánytalanságnak az ügy érdemében határozó bíróság mérlegelési jogkörébe tartozó, nem számszerűsített kompenzálása révén

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

kell figyelembe venni (lásd legutóbb: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2022. január 26-i végzés, – StR 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0). Ennek során végeredményképpen elegendőnek tekinthető, ha az ügy érdemében határozó bíróság az új büntetés meghatározása során – a büntetéskiszabás egyéb vizsgált tényezői mellett – a terhelt javára szóló tényezőként a későbbi összbüntetésbe foglalás lehetőségének hiányát is figyelembe veszi.

35 bb) Ez az ítélkezési gyakorlat azonban nem veszi kellőképpen figyelembe az StGB 54. és 55. §-ában foglalt rendelkezéseket és a 2008/675/IB kerethatározat rendelkezéseit. Fennáll ugyanis annak veszélye, hogy a méltánytalanság kompenzálása puszta formalitást jelent. Az eljáró bírósági tanács szerint ezért pontosítani kell és relevánsnak kell tekinteni azt a kérdést, hogy a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikkének (1) és (5) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a más tagállamban hozott korábbi büntetőítéletből származó büntetések és a nemzeti bíróságok által kiszabott büntetések összbüntetésbe foglalása lehetőségének hiányából eredő hátrányt kifejezetten a más tagállamban kiszabott büntetés fiktív beszámításával kell megállapítani, és annak tartamát részletesebben meg kell indokolni.

36 cc) Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint csak a hátrányok egyértelműen megindokolt és számszerűsített kompenzálása felel meg a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (1) és (5) bekezdése szabályozási tartalmának.

37 Az Európai Unió Bíróságának a fentiekben ismertetett, a 2008/675/IB kerethatározattal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéletek figyelembevételének módját a lehető legjobban össze kell hangolni a korábbi nemzeti büntetőítéletekkel. Az olyan – akár utólagos – összbüntetésbe foglalás lehető legjobb megközelítése érdekében, amelynek keretében a német jog szerint a konkrétan számszerűsítendő egyedi büntetéseket – a legsúlyosabb egyedi büntetés súlyosbításával – szintén konkrétan számszerűsítendő összbüntetésbe kell foglalni (az StGB 54. és 55. §-a), az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint szükséges, hogy konkrétan megállapítsák az összbüntetésbe foglalás lehetőségének hiányából eredő hátrányt, és azt az újonnan kiszabandó (össz)büntetésből ki kell hagyni. Ez az StGB 55. §-a (1) bekezdése első mondatának megfelelő helyzet jelentősen eltér olyan más, véglegesnek minősülő jogi helyzetektől (például a teljesen végrehajtott ítéletek esetében), amelyekben elegendő a méltányosság nem számszerűsített kompenzálásának biztosítása, mivel az összbüntetésbe foglalás már nem lehetséges.

38 Igaz, hogy – ellentétben a nemzeti büntetőítéletek eseteivel – a különböző államokban hozott büntetőítéletek esetében a beszámított büntetés nem szűnik meg önállóan végrehajtható érdemi határozatnak lenni (lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2022. január 26-i végzés – 3 StR 461/21, 9. és azt követő pontok, különösen a 14. pont, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0 annak tekintetében, hogy a 2008/675/IB kerethatározat nem feltétlenül írja elő a hátrányok kompenzálásának konkrét számszerűsítését); azonban úgy tűnik, hogy a

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság az átláthatóság, különösen azonban a büntetés meghatározásának az ügy érdemében határozó bíróság határozatának lényeges részeként történő felülvizsgálhatósága miatt nem tekinthet el a kompenzálás egyértelmű indokolásától és számszerűsítésétől.

39 Emellett szól különösen az is, hogy a halmazati büntetés kiszabása – amint az a StGB 54. §-a (1) bekezdésének harmadik mondatából kitűnik – önálló, a halmazati büntetésre jellemző büntetést megállapító jogi aktust jelent (állandó ítélkezési gyakorlat; lásd: BGH [szövetségi legfelsőbb bíróság], 2019. november 12-i végzés– 1 StR 415/19, 3. pont, ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0; 2016. augusztus 24-i végzés– 2 StR 504/15, 20. pont, ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0; további hivatkozásokkal). Ennek a követelménynek nem lehet a méltánytalanság nem számszerűsített kompenzálásának mint a terhelt javára szóló, büntetést meghatározó tényezőnek az egyszerű figyelembe vételével eleget tenni, mivel ez az intézkedés semmiképpen sem egyértelmű, és így végső soron az ügy érdemében határozó bíróság határozatának döntő része kikerül a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság vizsgálata alól.

40 dd) Az ügy érdemében határozó bíróság álláspontja szerint az, hogy az eljáró bíróság miként állapítja meg konkrétan a kompenzálást, az ügy érdemében határozó bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az ügy érdemében határozó bíróság közvetlenül az új büntetés megállapításakor – a kihagyandó rész számszerűsítése mellett – veheti figyelembe azt a körülményt, hogy a korábbi büntetés összbüntetésbe foglalása nem lehetséges, vagy akár a külföldi büntetés figyelembevételével kiszabott „fiktív összbüntetésből” is kiindulhat, és ezt az összbüntetést a külföldi büntetéssel csökkentheti. Az egyetlen követelmény, hogy az ügy érdemében határozó bíróság megfelelő kompenzálást ítéljen meg, és hogy ezt – az StGB 54. és 55. §-a szerinti összbüntetésbe foglaláshoz hasonlóan – az ítélet indokolásában egyértelműen megindokolja és számszerűsítse.

41 ee) A regionális bíróság a büntetést megállapító határozatában nem vette figyelembe, hogy a hat év szabadságvesztés kiszabásával ténylegesen túllépte a 15 év szabadságvesztés-összbüntetés német jog szerinti felső határát; továbbá nem említett arra vonatkozó megfelelő kritériumokat, hogy a 2008/675/IB kerethatározat 3. cikke (5) bekezdésének második mondata szerint miként vette figyelembe a más tagállamokban hozott ítéleteket, így kérdésesnek tűnik, hogy az uniós jogi követelményeket kellőképpen betartották-e.

42 c) A 2008/675/IB kerethatározat értelmezése kizárólag az Európai Unió Bíróságának hatáskörébe tartozik. A Bíróság még nem döntött az említett kérdésben, és ezért nem áll fenn az „acte éclairé” esete. Az értelmezés nem annyira nyilvánvaló, hogy az „acte clair” értelmében ne merüljenek fel észszerű kétségek (lásd a nyilvánvalóság követelményei tekintetében: a Bíróság 1982. október 6-i CILFIT ítélete – C-283/81. sz. ügy, EBHT 1982., 3415. o., EU:C:1982:335).

Anonimizált változat

MUNKADOKUMENTUM

43 [omissis] [a nemzeti eljárással kapcsolatos információk]

III.

44 Az eljáró bírósági tanács annak elrendelését kéri, hogy az Európai Unió Bírósága eljárási szabályzata 53. cikkének az EUMSZ 267. cikk negyedik bekezdésével összefüggésben értelmezett (3) bekezdése értelmében az előzetes döntéshozatali eljárást soron kívül bírálják el. Az előzetes döntéshozatalra irányuló kérdések folyamatban lévő büntetőeljárás során bírnak jelentőséggel, amely eljárást különösen az előzetes letartóztatásban lévő terheltnek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (EJEE) 5. cikkének (3) bekezdéséből eredő, az ügy észszerű időn belüli elbírálásához fűződő joga érinti.

[omissis][Az ítélkező testület és az alacsonyabb fokon eljáró bíróság összetételével kapcsolatos információk].

MUNKADOKUMENTUM

Anonimizált változat